25 września 1930 r.

E 016 9/46
BIBLIOTEKA

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 12305. Kl. ~~19a~~ 11.
19a 9/46

Société Anonyme d'Ougrée-Marihaye
(Ougrée, Belgja).

Przymocowanie szyn do podkładów metalowych.

Zgłoszono 27 kwietnia 1929 r.
Udzielono 14 lipca 1930 r.

Znane jest przymocowanie szyn do podkładów metalowych zapomocą klinów, zabijanych między stopę szyny a klamry, wystające na powierzchni podkładu. W celu zabezpieczenia tych klamer od odchylania się w płaszczyźnie pionowej, górna płaska powierzchnia podkładu winna być stosunkowo gruba. Oprócz tego klamry te winny posiadać pewną szerokość, co zmusza do wykonywania we wspomnianej górnej płaskiej powierzchni podkładu stosunkowo dużego otworu. Materjał podkładu zostaje zatem źle wykorzystany.

Wynalazek dotyczy przymocowania szyn do metalowych podkładów zapomocą klinów i klamer o przekroju w kształcie litery U, w wydrążeniu których są umieszczane i zaciskane zarówno część stopy szyny, jak i część podkładu.

Przymocowanie szyn według niniejszego wynalazku jest odpowiednie do wszelkiego rodzaju torów, w szczególności do torów, po których odbywa się duży ruch pociągów i o dużej szybkości, i gdzie doskonałe zamocowanie szyn jest warunkiem niezbędnym.

W celu nadania lepszego oparcia dla grzbietu klamry w odpowiadającym otworze podkładu, oraz uzyskania lepszego przylegania między klamrą a podkładem, aby w ten sposób zapobiec względnemu przesuwaniu się obydwóch tych części grzbiet klamry oraz ścianka otworu podkładu, o który opiera się grzbiet klamry,

posiadają według wynalazku jednakowy kształt powierzchni obrotowej o osi pionowej.

Ażeby zrównoważyć w sposób samoczynny dążność klamry do odchylania się w płaszczyźnie pionowej wskutek zaklinowywania, powierzchni obrotowej nadaje się kształt stożka o otworze większym zwróconym ku dołowi podkładu.

W znanych sposobach umocowania szyn na metalowych podkładach, zwłaszcza przy poszerzeniu toru na łukach, są niezbędne w podkładzie dodatkowe otwory lub też istniejące otwory do wprowadzenia klamry muszą być większe.

W tych obydwóch przypadkach podkład jest zawsze osłabiany bardziej, aniżeli tego wymaga wprowadzenie klamry.

Wynalazek niniejszy unika tych wad.

W tym celu grubość klamry między jej grzbietem a wydrążeniem, utworzonem przez obydwie odnogi nadające jej kształt litery U, jest różna, w zależności od tego, z której strony szyny mają być te klamry umieszczone.

W torze prostolinijnym szyna jest przymocowywana do podkładów zapomocą dwóch klamer o różnych grubościach, przyczem klamrę grubszą umieszcza się na zewnętrznej stronie toru. W ten sposób do poszerzenia toru, np. na łukach, wystarczy dokonać wzajemnej zamiany klamer, to jest klamrę zewnętrzną umieścić na miejscu klamry wewnętrznej i odwrotnie. Taka zamiana może być uskuteczniana w stosunku do jednej szyny lub też obydwóch.

Wynalazek jest przedstawiony, jako przykład wykonania, na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przymocowanie szyny do podkładu według wynalazku w widoku perspektywicznym z częściowemi przekrojami poszczególnych części zespołu, fig. 2 — częściowy przekrój przez szczegół z fig. 1 w powiększonej skali, fig. 3 — kątowe odchylanie, jakiemu może podlegać klamra, fig. 4 i 5 przedstawiają boczne widoki klamer, dostosowanych do założenia z dwóch różnych stron stopy tej samej szyny, i fig. 6 — widok zgóry klamry według fig. 4.

Klamra *4* jest założona do otworu w podkładzie tak, że jej występ *4f* opiera się na górnej części podkładu, podczas gdy dolna odnoga *4d* wydrążenia wchodzi pod podkład.

W tem położeniu górna odnoga *4c* wydrążenia tej klamry znajduje się ponad częścią *3a* stopy szyny. Sztywne przymocowanie szyny do podkładu i do klamry uskuteczni się zapomocą klina *4k*, wbitego do wydrążenia *4a* klamry.

Po zaklinowaniu grzbiet *4b* klamry opiera się na ściance *2b* otworu *2c*, który jest wykonany w miejscu umocowania szyn.

Wspomniany grzbiet *4b* klamry oraz ścianka *2b* otworu *2c* są pochylone względem płaszczyzny pionowej, przyczem otwór posiada rozszerzenie skierowane ku dołowi. Boczne powierzchnie *4b* klamry i *2b* otworu mają jednakowe pochylenie.

Wprowadzenie klina jest ułatwione dzięki temu, że klamra może podlegać niewielkiemu kątowemu odchylaniu około osi B_1 B_2 względem podkładu *2*, jak to przedstawiono na fig. 3, gdzie klamra *4* jest obrócona o kąt *V* w stosunku do osi podkładu.

Grzbiet *2b* (fig. 2) klamry, który znajduje się z przeciwnej strony wydrążenia *4a*, jest pochylony względem płaszczyzny pionowej, jak również i ścianka *2b* otworu *2c* w podkładzie *2*.

Podkład *2*, jak to uwidoczniono na fig. 3, posiada po obu stronach otworów *2c* żeberka wzmacniające *2g*.

Dolna część odnogi *4d* klamry *4* wchodzi pod podkład pomiędzy te żłobki i posiada szerokość mniejszą od rozstawienia tych ostatnich, wskutek czego jest umożliwione wspomniane wyżej kątowe odchylanie klamry.

Klamry *4* zakładane z obu stron szyny

mogą posiadać różne grubości, umożliwiając w ten sposób zmianę położenia szyny na podkładzie zapomocą zwykłej zamiany klamer.

W przypadku uwidocznionym na fig. 1, który dotyczy przymocowania szyny na prostym odcinku toru, klamry *4'* umieszczone nazewnątrz toru, np. z lewej strony na fig. 1, posiadają kształt przedstawiony na fig. 4, natomiast klamry umieszczone wewnątrz toru, np. z prawej strony na fig. 1, posiadają kształt klamry *4*, przedstawionej na fig. 5.

Środek wygięcia grzbietu *4'b* klamry *4'* znajduje się na osi B_1—B'_2, przechodzącej w pewnej odległości *d'* od wydrążenia *4'a* tej klamry.

Środek wygięcia grzbietu *4b* klamry *4* (fig. 5) znajduje się w pewnej odległości *d* od wydrążenia *4a* tej klamry, przyczem ta odległość *d* jest mniejsza od odległości *d'* wyżej wskazanej.

Jeżeli należy poszerzyć tor, np. na łukach, wystarczy w tym celu zamienić klamry *4* i *4'*, przyczem ta zamiana może być uskuteczniana bądź po jednej stronie szyny, bądź też po obydwóch jej stronach.

Przedstawiona na rysunku klamra *4* posiada górną odnogę *4c* dłuższą od odnogi dolnej *4d*.

Utworzony w ten sposób występ *4f* opiera się na górnej powierzchni podkładu *2*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przymocowanie szyn szerokostopowych do podkładów metalowych zapomocą klinów i klamer o przekroju w kształcie litery U, założonych do odpowiednich otworów w podkładzie tak, iż zarówno część stopy szyny, jak i podkładu jest wstawiona i zaklinowana w wydrążeniu wspomnianej klamry, znamienne tem, że grzbiet *(4b)* tej klamry *(4)* i ścianka *(2b)* otworu podkładu, o którą opiera się ta klamra, posiadają jednakowe powierzchnie obrotowe o osi pionowej, przyczem powierzchnie te mogą być rozszerzone ku spodowi podkładu.

2. Przymocowanie szyn według zastrz. 1, znamienne tem, że grubość klamry między jej grzebietem *(4b)* i wydrążeniem *(4a)* jest różna w zależności od strony szyny, na jakiej są umieszczane te klamry.

Société Anonyme
d'Ougrée-Marihaye.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

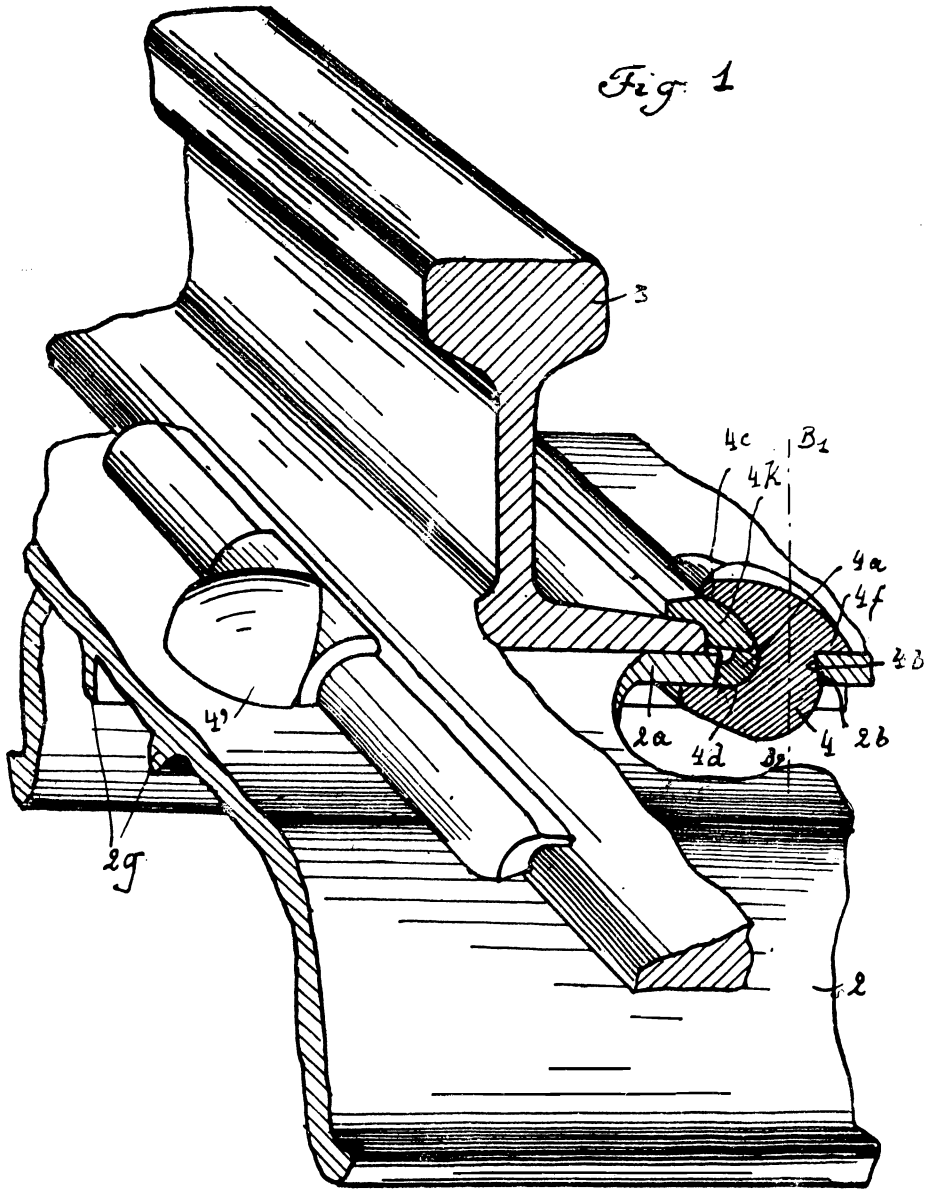

Fig. 2

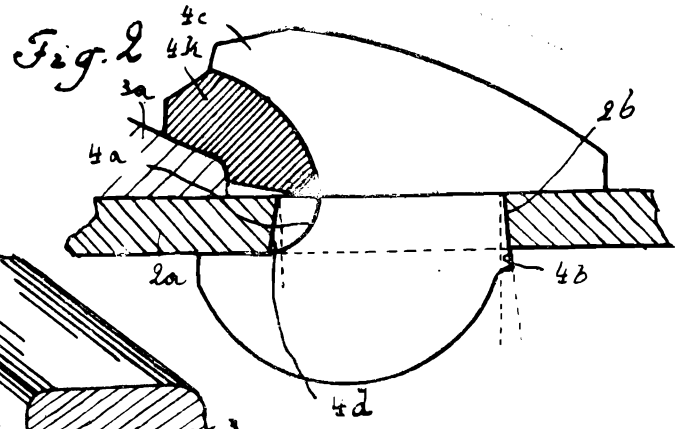

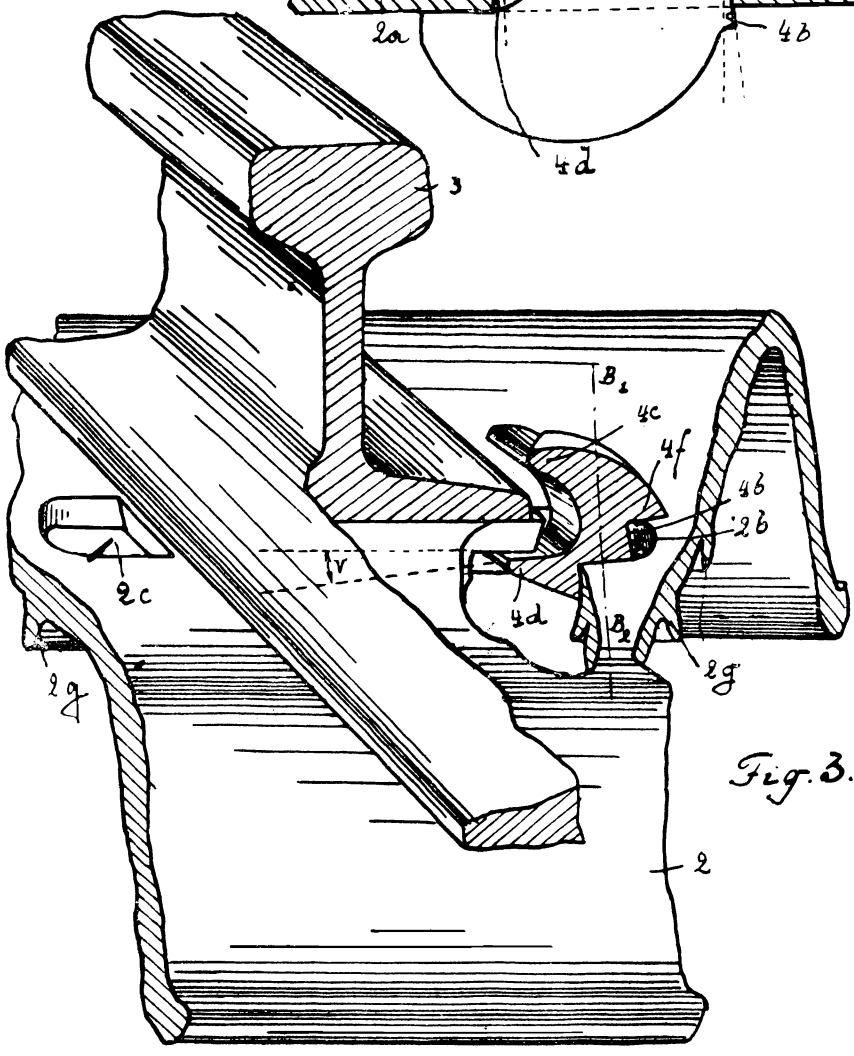

Fig. 3.

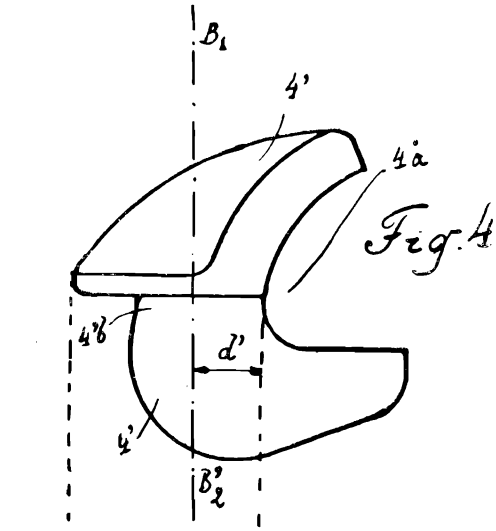

Fig. 4

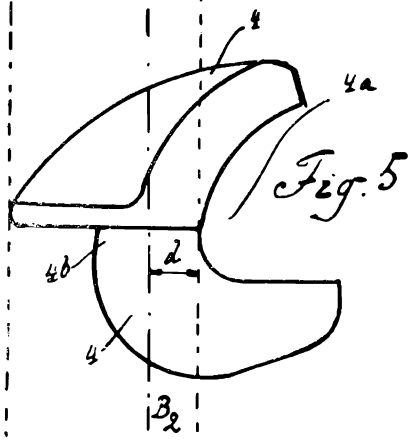

Fig. 5

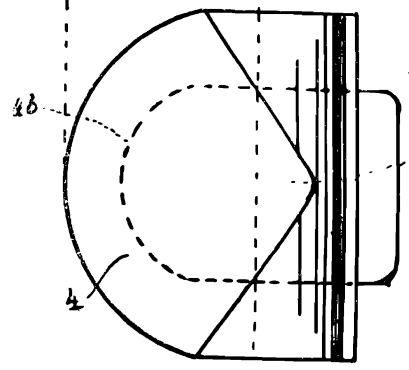

Fig. 6

Druk L. Bogusławskiego, Warszawa.

BIBLIOTEKA